

ชุดหนังสือคลังปัญญาตะวันออก

东方智慧丛书

าร: ทัง เหวินฮุย หลิว จื่อเจียง

: 汤文辉 刘志强

วิชาการ: จัง ป่าวเฉวียน

学术顾问: 张葆全

ภาษาจีน-ภาษาไทย

汉 泰 对 照

หยวนจวี่ฉบบั๋นคัดสรร

元曲选译

ผู้เขียนเนื้อความอธิบาย: หวัง เยียน

选释: 王燕

ผู้ตรวจภาษาจีน: จัง ป่าวเฉวียน

中文审读: 张葆全

ผู้แปล: หวง ถึงถึง

翻译: 黄婷婷

ผู้ตรวจภาษาไทย: วัฒนสิน ถาซีน

泰语审读: 汶纳信 · 塔琛

ภาพประกอบ: หลี่ เจินหยิง

绘图: 李贞莹

GUANGXI NORMAL UNIVERSITY PRESS

广西师范大学出版社

ชุดหนังสือคลังปัญญาตะวันออก

东方智慧丛书

■ ฐานบรรณาธิการ: ทัง เหวินฮุย หลิว จื้อเจียง

主编: 汤文辉 刘志强

ที่ปรึกษาทางวิชาการ: จัง ปาวเฉวียน

学术顾问: 张葆全

ภาษาจีน-ภาษาไทย

汉 泰 对 照

หยวนฉวนฉวีฉบับคัดสรร

元曲选译

ผู้เขียนเนื้อความอธิบาย: หวัง เยียน

选释: 王燕

ผู้ตรวจภาษาจีน: จัง ปาวเฉวียน

中文审读: 张葆全

ผู้แปล: หวง ถึงถึง

翻译: 黄婷婷

ผู้ตรวจภาษาไทย: วัฒนสิน ถาซีน

泰语审读: 汶纳信 · 塔琛

ภาพประกอบ: หลี่ เจินหยิง

绘图: 李贞莹

· 桂林 เมืองกุ้ยหลิน ·

GUANGXI NORMAL UNIVERSITY PRESS

广西师范大学出版社

© 2018 by Guangxi Normal University Press.

All rights reserved.

图书在版编目 (CIP) 数据

元曲选译: 汉泰对照 / 王燕选释; 黄婷婷译; 李贞莹绘. — 桂林: 广西师范大学出版社, 2018.1

(东方智慧丛书 / 汤文辉等主编)

ISBN 978-7-5598-0571-3

I. ①元… II. ①王…②黄…③李… III. ①元曲—译文—汉语、泰语 IV. ①I222.9

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2017) 第 330455 号

广西师范大学出版社出版发行

(广西桂林市五里店路 9 号 邮政编码: 541004)
网址: <http://www.bbtpress.com>

出版人: 张艺兵

全国新华书店经销

广西广大印务有限责任公司印刷

(桂林市临桂区秧塘工业园西城大道北侧广西师范大学出版社集团有限公司创意产业园内 邮政编码: 541100)

开本: 880 mm × 1 240 mm 1/32

印张: 8.5 字数: 132 千字 图: 60 幅

2018 年 1 月第 1 版 2018 年 1 月第 1 次印刷

定价: 72.00 元

如发现印装质量问题, 影响阅读, 请与印刷厂联系调换。

东方智慧丛书

学术顾问：张葆全
主 编：汤文辉 刘志强

编辑委员会：
主 任：虞劲松 郭玉贤
委 员：才学娟 王 专
王 燕 杨远义
陈丕武 施 萍
梁嗣辰 梁鑫磊

翻译委员会：
主 任：黎巧萍 刘志强
覃秀红
委 员：王海玲 吴思远
沈 菲 张 蔚
欧江玲 徐明月
谈 笑 陶 红
黄兴球 覃海伦
韩艳妍

美术委员会：
主 任：柒万里 尹 红
委 员：卫阳虹 王雪峰
吕 鹏 刘 荣
关瑞琳 郑振铭
俞 崧 陶朝来
黄建福 蓝学会
戴孟云

ชุดหนังสือคลังปัญญาตะวันออก

ที่ปรึกษาทางวิชาการ: จัง ป่าวเลี่ยน
ประธานบรรณาธิการ: ทัง เหวินฮุย หลิว จื่อเจียง

คณะกรรมการบรรณาธิการ
ประธาน: อวี๋ จิ้นซง ก้าว อวี๋เสียน
กรรมการ: ฉาย เสวียเจวี่ยน หวาง จวน
หวาง เย่น หยาง หย่วนอี่
เจิน ฟู่ ชือ ผิง
เหลียง ลือเจิน เหลียง จินเหล่

คณะกรรมการแปล
ประธาน: หลี เจียวผิง หลิว จื่อเจียง
จิน จิวหง
กรรมการ: หวาง ไหล่หลิง อู๋ ชือหย่วน
เสิ่น เฟย จัง เว่
โอว เจียงหลิง สวี หมิงเยวี่
ถัน เชี่ยว เกา หง
หวง จิงฉิว จิน ไหล่หลุน
หัน เยียนเหยียน

คณะกรรมการจัดทำรูปเล่ม
ประธาน: ชี วันหลี่ หยิ่น หง
กรรมการ: เว่ ยางหง หวาง เสวียฟง
หลิว เฟิง หลิว หรง
กวัน รุ่ยหลิน เจิง เจิ้นหมิง
อวี๋ ซง เกา ฉาวหลั้ย
หวาง เจี้ยนฝู หลัน เสวียฮุ่ย
ตั๊ย เมิ่งฮุน

总 序

文化交流对人类社会的存在与发展至关重要。季羨林先生曾指出，文化交流是推动人类社会前进的主要动力之一，文化一旦产生，就必然交流，这种交流是任何力量也阻挡不住的。由于文化交流，世界各民族的文化才能互相补充，共同发展，才能形成今天世界上万紫千红的文化繁荣现象。^[1]

中国与东盟国家的文化交流亦然，并且具有得天独厚的优势。首先，中国与东盟许多国家地理相接，山水相连，不少民族之间普遍存在着跨居、通婚现象，这为文化交流奠定了良好的地理与人文基础。其次，古代中国与世界其他国家建立起的“海上丝绸之路”为中国与东盟国家的经济、文化交流创造了有利的交通条件。

中国与东盟诸多使用不同语言文字的民族进行思想与文化对话，

[1]季羨林：《文化的冲突与融合·序》，载张岱年、汤一介等《文化的冲突与融合》，北京大学出版社，1997年，第2页。

自然离不开翻译。翻译活动一般又分为口译和笔译两类。有史记载的中国与东盟之间的口译活动可以追溯至西周时期，但笔译活动则出现在明代，至今已逾五百年的历史。

在过去五百年的历史长河中，东盟国家大量地译介了中国的文化作品，其中不少已经融入本国的文化中。中国译介东盟国家的作品也不在少数。以文字为载体的相互译介活动，更利于文化的传承与发展，把中国与东盟国家的文化交流推上了更高的层次。

2013年9月，国务院总理李克强在广西南宁举行的第十届中国—东盟博览会开幕式上发表主旨演讲时指出，中国与东盟携手开创了合作的“黄金十年”。他呼吁中国与东盟百尺竿头更进一步，创造新的“钻石十年”。2013年10月，习近平总书记在周边外交工作座谈会上强调要对外介绍好我国的内外方针政策，讲好中国故事，传播好中国声音，把中国梦同周边各国人民过上美好生活的愿望、同地区发展前景对接起来，让命运共同体意识在周边国家落地生根。于是，把中华文化的经典译介至东盟国家，不仅具有重要的历史意义，同时还蕴含着浓厚的时代气息。

所谓交流，自然包括“迎来送往”，《礼记》有言：“往而不来，非礼也；来而不往，亦非礼也。”中国与东盟国家一样，既翻译和引进外国的优秀文化，同时也把本国文化的精髓部分推介出去。作为中国最具人文思想的出版社之一——广西师范大学出版社构想了《东方智慧丛书》，并付诸实践，不仅是中国翻译学界、人文学界的大事，更是中国与东盟进行良好沟通、增进相互了解的必然选择。广东外语外贸大学和广西民族大学作为翻译工作的主要承担方，都是国家外语非通用语种本科人才培养基地，拥有东盟语言文字的翻译优势。三个单位的合作将能够擦出更多的火花，向东盟国家更好地传播中华文化。

联合国教科文组织的官员认为，“文化交流是新的全球化现象”。^[1]
我们希望顺应这一历史潮流与时代趋势，做一点力所能及的事。
是为序。

刘志强

2015 年 1 月 25 日

[1] 《联合国教科文组织文化政策与跨文化对话司司长卡特瑞娜·斯泰诺的致辞》，载《世界文化的东亚视角》，北京大学出版社，2004年，第3页。

อารัมภบท

การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมีความสำคัญยิ่งต่อการอยู่รอดและการพัฒนาของสังคมมนุษย์ นายจีเซียนหลิน (Ji Xianlin) ประมาจารย์จีนศึกษาและนักแปลผู้มีชื่อเสียงเคยกล่าวไว้ว่า การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในพลวัตหลักที่ผลักดันให้สังคมมนุษย์มีความก้าวหน้า วัฒนธรรมพองเกิดขึ้น ก็ย่อมมีการแลกเปลี่ยน ซึ่งไม่มีพลังใดที่จะกีดกันไว้ได้ ด้วยการแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมของชนชาติต่าง ๆ ทั่วโลกจึงเสริมเติมแต่งกันได้ พัฒนาไปด้วยกันได้ จึงก่อรูปขึ้นเป็นปรากฏการณ์วัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรืองและมีสีสันอุดมคตสวยงามเช่นโลกทุกวันนี้^[1]

การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนกับกลุ่มประเทศอาเซียนก็เช่นเดียวกัน มีความได้เปรียบที่สวรรค์ประทานให้ คือประเทศจีนมีชายแดนติดกับหลายประเทศของอาเซียน มีการอยู่ร่วมกันและแต่งงานข้ามชนชาติซึ่งเป็นปัจจัยที่มั่นคงด้านภูมิศาสตร์และด้านวัฒนธรรมมนุษย์ในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ประการ

[1] จี เซียนหลิน. "การปะทะกับการผสมผสานของวัฒนธรรม-อารัมภบท". ใน การปะทะกับการผสมผสานของวัฒนธรรม โดย จัง ได้เหียน, หัง อี้เจีย. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยปักกิ่ง, 1997:2.

ที่สอง เส้นทางสายไหมทางทะเลที่จีนโบราณได้สร้างขึ้นกับประเทศอื่น ๆ ในโลก ได้สร้างความได้เปรียบด้านคมนาคมในการแลกเปลี่ยนเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนกับกลุ่มประเทศอาเซียนการที่ประเทศจีนสามารถเจรจาวัฒนธรรมกับชนชาติต่าง ๆ ที่ต่างภาษากันในกลุ่มประเทศอาเซียนได้นั้น ขาดการแปลเสียมิได้ กิจกรรมการแปลปกติจะมีการแปลและการล่ามสองประเภท กิจกรรมการล่ามระหว่างจีนกับอาเซียนที่มีบันทึกทางประวัติศาสตร์สามารถย้อนไป ถึงสมัยราชวงศ์ชี่โจว (西周) แต่กิจกรรมการแปลจะเริ่มในสมัยราชวงศ์หมิง (明朝) ซึ่งก็มีประวัติยาวนานเกินห้าร้อยปีแล้ว ในประวัติศาสตร์ห้าร้อยปีที่ผ่านมา กลุ่มประเทศอาเซียนมีการแปลผลงานวรรณกรรมจีนไว้มากมาย ซึ่งมีจำนวน ไม่น้อยที่ได้ผสมกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่นไปแล้ว ส่วนผลงานของประเทศ อาเซียนที่จีนได้แปลไว้มิมีจำนวนไม่น้อยเช่นกัน กิจกรรมการแปลที่มีตัวอักษรเป็น สื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมมากกว่า อีกทั้งได้ผลักดัน ให้การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนกับประเทศอาเซียนมีความลุ่มลึกยิ่ง ขึ้น

เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ.๒๐๑๓ ฯพณฯ หลี่ เค่อเฉียง นายกรัฐมนตรีจีนได้ แสดงปาฐกถาพิเศษในพิธีเปิดงานมหกรรมสินค้าจีน-อาเซียนครั้งที่ ๑๐ ที่จัดขึ้นใน นครหนานหนิง กว่างซีไว้ว่า จีนกับอาเซียนได้ควงแขนบุกเบิก "สิบปีแห่งยุคทอง" ในความร่วมมือระหว่างกันแล้ว จึงขอเรียกร้องให้จีนกับอาเซียนเดินหน้าต่อไป บนพื้นฐานที่มีอยู่เพื่อสร้างสรรค์ "สิบปีแห่งยุคเพชร" ในอนาคต เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ. ๒๐๑๓ ฯพณฯ สี จิ้นผิง ประธานาธิบดี ได้เน้นในที่ประชุมว่าด้วยความสัมพันธ์ ทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านว่าต้องมีการประชาสัมพันธ์นโยบายภายในและ นโยบายต่างประเทศของประเทศเราให้ภายนอกได้รับทราบ เผยแพร่เรื่องราวต่าง ๆ ของ ประเทศจีนให้ภายนอกได้รับทราบ เชื่อมความฝันของประเทศจีนไว้กับความปรารถนา อันดีงามต่อประชาชนของประเทศเพื่อนบ้านและร้อยโยงกับอนาคตของการพัฒนา ภูมิภาค ด้วยสำนึกในการมีโชคชะตาร่วมกันได้แผ่รากฝังลึกลงในประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น การแปลหนังสืออมตะด้านวรรณกรรมจีนให้กลุ่มประเทศอาเซียนได้รู้จัก จึงไม่

เพียงแต่มิมีนัยยะทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ แต่ยังแฝงไว้ซึ่งกลิ่นไอสมัยใหม่อันเข้มข้น อีกด้วย การแลกเปลี่ยนนั้น หมายถึง "การไปและการมา" หนังสือเรื่องหลี่จี้ (《礼记》) กล่าวไว้ว่า "ไปแล้วไม่มา ไม่ถูกตามขนบธรรมเนียม มาแล้วไม่ไป ก็ไม่ถูกขนบธรรมเนียมเช่นกัน" ประเทศจีนก็เช่นเดียวกันกับประเทศอาเซียน ไม่เพียงแต่แปลและนำเข้าวัฒนธรรมอันดีงามของต่างประเทศเข้ามา ยังได้แนะนำแก่นสารวัฒนธรรมของประเทศตนเองให้รู้จักอีกด้วย สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย นอร์มอลกว่างซี ในฐานะเป็นหนึ่งในสำนักพิมพ์ที่มีปรัชญาวัฒนธรรมเข้มข้นที่สุด ของประเทศจีนได้จัดทำโครงการ "ชุดหนังสือคลังปัญญาตะวันออก" ขึ้น ซึ่งไม่เพียง แต่เป็นเหตุการณ์สำคัญในวงการการแปลและการวัฒนธรรม ยังเป็นทางเลือกที่ หลีกเลียงไม่พ้นในการเชื่อมความสัมพันธ์และเสริมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน ระหว่างประเทศจีนกับอาเซียน มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกว่างตุ้งกับ มหาวิทยาลัยชนชาติกว่างซีในฐานะเป็นหน่วยงานที่รับหน้าที่การแปล ต่างเป็น ศูนย์อบรมบัณฑิตสาขาวิชาภาษาต่างประเทศที่มีผู้ใช้น้อย จึงมีความได้เปรียบใน การแปลหนังสือให้เป็นภาษาต่าง ๆ ของกลุ่มประเทศอาเซียน ความร่วมมือระหว่าง สามหน่วยงานจะเป็นแสงประกายที่นำส่งวัฒนธรรมจีนให้เผยแพร่สู่ประเทศอาเซียน

ผู้บริหารองค์การยูเนสโกเห็นว่า "การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเป็นโลกาภิวัตน์ แบบใหม่"^[1] เราหวังว่าเราสามารถทำเท่าที่จะทำได้ตามกระแสประวัติศาสตร์และ แนวโน้มแห่งยุคสมัย

ของอารัมภบทไว้เพียงเท่านี้

ศ.ดร.หลิว จื่อเจียง

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๐๑๕

[1] "คำกล่าวของ ดร.Katerina Stenou อธิบดีกรมนโยบายวัฒนธรรมและการเจรจาวัฒนธรรม องค์การยูเนสโก" ใน "เอเชียตะวันออกในวัฒนธรรมโลก". ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยปักกิ่ง, 2004:3.

元曲选译

หยวนจวินจวิน

前 言

元曲是元代的代表性文学，中国古代文学史上历来都有“唐诗、宋词、元曲”的说法，它与唐诗、宋词并举，是中国诗体文学史上又一座艺术高峰。元曲创作题材广泛，揭露现实深刻，形式活泼，风格清新，语言通俗易懂，在思想内容和艺术成就上都体现出独有的特色，是我国古代文化宝库中不可缺少的宝贵遗产。

元曲的兴起与发展，并不是偶然的，它不仅与当时元朝蒙古贵族入主中原后形成的社会政治背景有着密切的联系，也是诗歌发展的内在规律及文学传统代代传承的必然结果。元朝疆域辽阔，城市经济繁荣，造成了市民阶层的壮大。市民阶层的思想意识和审美趣味为元曲的产生注入了新鲜的血液、提供了丰厚的土壤。再有元朝政府对汉族知识分子的严酷控制和打压，使得当时文人的生命观和价值观发生了巨大的变化。这种变化与当时的市民通俗文化相结合，就催生了具有通俗、直白、诙谐等艺术特点的元曲的出现。

广义的元曲包含两种不同的文学体裁，一种是“剧曲”，属于戏

剧的范畴，有唱曲、有说白、有故事、有表演，是一门综合艺术；一种是“散曲”，它是元代出现的新的诗歌体式，每一首都有独立的存在意义和欣赏价值。本书主要选录的是元代的散曲作品，兼录有几支具有代表性的剧曲。

散曲包括“小令”和“套数”两种主要形式。小令体制短小，通常只是一支独立的曲子。套数则由两首以上同一宫调的曲子相连而成，要求始终用一个韵。

散曲从形式上看和词很接近，但元曲与词不一样的地方是用韵更频繁，几乎句句用韵，不过平仄可以叶韵。词有词牌，曲也有曲牌，曲牌的格律定式比词更严密。每一曲牌的句式、字数、平仄等都有固定格式要求。虽有限定，但又可以灵活操作，比如允许在曲子中增加衬字，部分曲牌还可增句。所以读者可能会发现，同一个曲牌的两首作品有时字数不一样。这样既保证了曲调的基本腔调，又增加了语言的生动性，更自由灵活地表达思想内容。

“俗”，是元曲体现出来的优势，它比诗词更自由也更个性化，拓展了传统诗词的表现领域，体现了时代的创新。单从元曲的曲牌来看，如《叨叨令》、《普天乐》、《干荷叶》、《山坡羊》、《红绣鞋》等等，这些名称大多都比较俚俗，展现了元曲贴近生活的一面。元曲中描写爱情的作品也比历代诗词来得泼辣、大胆。这些都是元曲永葆其艺术魅力的原因所在。

在流传的过程中，元曲散佚了不少，现存的散曲作家作品，根据隋树森先生《全元散曲》的辑录，有姓名可考的作者两百余人，小令有三千八百多首，套曲四百多套。它们有落魄文士江湖沦落的哀叹、有天涯游子的羁旅思乡之愁、有知识分子的人文关怀、有山林隐逸的潇洒出世，还有大胆直白的爱情宣言、深切缠绵的闺中思怨……尽管在数量上与唐诗宋词相差很远，但其包含的题材内容并不逊于唐诗，

甚至比宋词更广泛深刻。

值得一提的还有在元曲兴起时代涌现的一批著名的元曲作家。有本色自然、爽朗犷放的关汉卿；有深思人生、意境高远、语言优美的马致远，他的《天净沙·秋思》被誉为“元人第一”；有被称作“曲中李杜”的乔吉和张可久，造诣深厚，文笔清丽；还有许许多多没有留下名字的前辈。他们用心书写，展现了元曲独特的人文内涵。

本书精选元曲 60 篇，大致按照作家年代顺序排列，精确释析，精心翻译，并配绘精美插图，为读者欣赏元曲提供一个优质读本。

บทนำ

หยวนฉวี่ ถือเป็นตัวแทนแห่งวรรณคดีของสมัยราชวงศ์หยวน ประวัติศาสตร์ของวรรณคดีจีน โบราณเคยมี “ฉังซือ (บทกลอนสมัยราชวงศ์ถัง) ช่งฉื่อ (บทประพันธ์สมัยราชวงศ์ซ่ง) หยวนฉวี่ (บทประพันธ์ร้อยกรอง)” ตั้งแต่อดีต หยวนฉวี่ ได้ดำรงพร้อมกันกับ ฉังซือ ช่งฉื่อซึ่งเป็นจุดสูงสุดศิลปะอีกจุดหนึ่งของประวัติศาสตร์ของรูปโคลงกลอนวรรณคดีจีน การสร้างงานเขียนของหยวนฉวี่มีแนวคิดที่กว้างขวางและแพร่หลาย มีการนำมาเผยแพร่ให้ลักษณะที่ลึกซึ้ง มีความคิดสร้างสรรค์ เผยให้เห็นความเป็นจริงแบบมีชีวิตชีวา และง่ายต่อการเข้าใจ มีเอกลักษณ์เป็นของตนเองในด้านเนื้อหาความคิดและผลงานศิลปะ ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันมีค่าที่ขาดไม่ได้

การเริ่มปรากฏและพัฒนาขึ้นแบบของหยวนฉวี่มิใช่ความบังเอิญ ณ เวลานั้นไม่เพียงแต่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับฉากหลังของสังคมทางการเมืองที่ก่อตัวจากตระกูลสูงศักดิ์มองโกลใน ซึ่งเป็นผู้ปกครองที่จีนของสมัยราชวงศ์หยวน และเป็นผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ภายในของการพัฒนาบทกวีจีนและเป็นการสืบสารของวรรณคดีจีนโบราณ ในสมัยราชวงศ์หยวน อาณาเขตอันกว้างใหญ่ไพศาล มีความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของเมืองนคร ส่งผลให้มีการเจริญ

เติบโตของสังคมชนชั้นอารยชน ฉะนั้นอุดมการณ์ความคิดสร้างสรรค์และรสนิยมจากพลเมืองของชนชั้นเมือง และชีบจับเลือดสดเข้าไปสู่วรรณกรรมหยวนฉวี นอกจากนี้ รัฐบาลราชวงศ์หยวนควบคุมด้านความรู้ความคิดของกลุ่มปัญญาชนชาวฮั่นอย่างร้ายแรง จึงทำให้แนวคิดชีวิตและค่านิยมของกลุ่มปัญญาชนในสมัยนี้มีความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในขณะนี้เป็นส่วนผสมของวัฒนธรรมสมัยนิยมของพลเมืองเชื่อมต่อกัน และมีการผลักดันและเบิกกว้างให้ทุกอย่างเกิดขึ้นจริงโดยนำจุดเด่นของความงามทางศิลปะของบทประพันธ์และร้อยกรองมา

ความหมายโดยกว้างของบทประพันธ์มี ๒ ประเภท ซึ่งแตกต่างกันตามรูปแบบ แบบที่ ๑ คือ “ละครเพลง” ซึ่งอยู่ในขอบเขตของศิลปะการแสดงละครจิว ซึ่งมีการร้อง การพูด เรื่องราว และการแสดง ถือเป็นศิลปะรวม แบบที่ ๒ คือบทกลอน (散曲 สาน ฉวี) เป็นรูปแบบกลอนแบบใหม่ที่ปรากฏในช่วงสมัยราชวงศ์หยวน ในแต่ละบทมีความหมายของการดำรงอยู่และคุณค่าของการชื่นชมที่เป็นเอกลักษณ์ หนังสือเล่มนี้คัดเลือกนำผลงานบทกลอนเกิดขึ้นในช่วงสมัยราชวงศ์หยวน และประกอบด้วยละครเพลงหลายบทที่เป็นตัวแทน

บทกวี (सान ฉวี) รวมถึง ๒ รูปแบบ คือ “เฉี่ยว ลิ่ง 小令” และ “เท่าซู่ 套数” ซึ่งมีลักษณะรูปแบบที่สำคัญ “เฉี่ยว ลิ่ง” คือนั้นบทหนึ่งใช้ทำนองเพลงหรือฉันทลักษณ์บทเดียว ไม่บังคับใช้เสียงสูงเสียงต่ำนัก มักจะเป็นเพียงคำสั้น ส่วน “เท่าซู่” มีจำนวนของบทเพลงสองบทขึ้นไปประกอบกันโดยกำหนดให้ตลอดบทใช้การคล้องจอง

ถ้ามอง “सानฉวี” จากจุดที่เป็นรูปแบบจะถือว่าใกล้เคียงกันกับคำกลอน ส่วนลักษณะที่ต่างกันระหว่างคำและหยวนฉวีคือใช้พยางค์และการสัมผัสบ่อยเกือบจะทุกประโยคที่ใช้สัมผัสคำคล้องจอง แต่ระดับเสียงสามารถปรับแต่งจังหวะได้ คำมีรูปแบบของกลอน การประพันธ์มีรูปแบบของคำประพันธ์ คำประพันธ์มีรูปแบบการสัมผัสของกลอนที่ละเอียดกว่าคำ สามารถสัมผัสในแต่ละประโยคของรูปแบบ การประพันธ์ คำและอื่น ๆ มีรูปแบบที่คงที่ แม้ว่าจะมีข้อจำกัด แต่ก็ยังสามารถยืดหยุ่นได้ เช่นการอนุญาตให้เพิ่มคำขึ้นในบทเพลง และบางส่วนในเพลงยังเพิ่มประโยคได้ ดัง

นั้นผู้อ่านอาจสังเกตเห็นได้ว่า บางครั้งมีผลงานสองบทโดยใช้รูปแบบการประพันธ์ สัมผัสอักษรเดียวกัน แต่จำนวนคำในบทไม่เหมือนกัน เช่นนี้จะเป็นการรับรอง มาตรฐานท่วงทำนองเพลง ทั้งยังเพิ่มภาษาเพื่อสร้างความมีชีวิตชีวามากขึ้น และมีความยืดหยุ่นในการแสดงเนื้อหาอุดมการณ์

“แบบชาวบ้าน”เป็นสิ่งที่หยวนฉวีสะท้อนออกมาได้อย่างชัดเจนมีมากกว่าบท กวี มีลักษณะเสรีภาพและเฉพาะที่ ขยายขอบเขตของคำดั้งเดิมของบทกวี แสดง ประสิทธิภาพให้เห็นถึงการริเริ่มขึ้นใหม่ มองจากบทประพันธ์ร้อยกรอง เช่น “เตา เตาตั้ง” “ผู้เทียนเล่อ” “ไบบัวแห้ง” “ซานโพหยาง” “รองเท้าปักลายสีแดง” และอื่น ๆ ชื่อบทเหล่านี้ส่วนใหญ่มีความหายาก ปรากฏให้เห็นใกล้เคียงในด้านของชีวิต บท ประพันธ์ร้อยกรองมีผลงานการพรรณาด้านความรัก ซึ่งถือว่าการถ่ายทอดที่รุนแรง ชัดเจน และกล้าหาญ ทั้งหมดนี้คือเหตุผลที่ทำให้ศิลปะความงดงามของบทประพันธ์ ร้อยกรองยังคงอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้

ในลักษณะการสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่นนั้น บทประพันธ์ร้อยกรองยังคงมีอยู่ไม่น้อย ในปัจจุบัน มีผลงานรวมถึงนักประพันธ์เกิดขึ้นมากมาย นาย สุยสู่ว์หลิน ผู้เรียบเรียง หนังสือเรื่อง 《सानฉวีในสมัยหยวน》 พบว่าผู้มีชื่อสามารถเข้ารับการตรวจสอบ เป็นนักประพันธ์ได้สองร้อยกว่าคน “เฉียว ลิ่ง” มีสามพันแปดร้อยตอน บทเพลงสี่ ร้อยกว่าชุด ผลงานเหล่านี้มีการทอดถอดใจด้วยความโศกเศร้าเสียใจจากนักวิชาการ ตระก่าลำบาก มีกังวลใจด้วยความคิดถึงบ้านจากผู้เที่ยวหรืออยู่ต่างถิ่นเป็นเวลานาน มีมนุษยธรรมจากปัญญาชน มีการออกจากป่าสันโดษอย่างสง่างาม มีคำประกาศของ ความรักด้วยความจริงใจ และมีความโศกเศร้าเสียใจอย่างซาบซึ้งกินใจ แม้ว่าจำนวน ผลงานของหยวนฉวีเมื่อเปรียบกับถังซื่อช่งฉือยังมีความแตกต่างกันอยู่มาก แต่เนื้อ เรื่องมีความลึกซึ้งไม่ต่างจากถังซื่อช่งฉือ

คุณค่าแก่การกล่าวถึงว่าสมัยการปรากฏบทประพันธ์ร้อยกรองมีนักเขียนที่มีชื่อ เสียได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก มีกวนฮั่นชิงที่นิสัยเปิดเผยใจกว้าง คุณลักษณะที่แท้ จริงและธรรมชาติ มีหม่าจื่อหยวนที่ใช้คำดั่งาม ด้วยความรู้สึกลึกซึ้งที่ลึกซึ้ง มี ท่วงทำนองการแต่งระดับสูง 《เทียนจิ้งซา-ชีวชีอ》 ที่ท่านแต่งได้รับการยกย่อง